

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/270/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113220966
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113220966.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobcu: G. Q. D., s.r.o. so sídlom G. XX, J., IČO: 35 792 752, zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. S. Q., s.r.o., so sídlom T. XX, J., IČO: 47 233 516, proti žalovanému G. K., štátnemu občanovi SR, bytom X. XX/X, P., za účasti vedľajšieho účastníka 1/ na strane žalovaného, Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ so sídlom G. XX, D., IČO: 42 264 154, zastúpeného JUDr. I. T., advokátom so sídlom L. I. S. 1, Q. N. a vedľajšieho účastníka 2/ na strane žalovaného Spotrebiteľské združenie M., so sídlom V. 9, J., IČO: 42 260 086, zastúpeného Y. B. s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom D. 6, J., IČO: 36 727 334, v konaní o zaplatenie 449,83 eur istiny a prísl., o späťvzátí návrhu a odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. novembra 2014 č. k. 16C/6/2014-73 takto

rozhodol:

Pri p ú š ť a späťvzatie žaloby, rozsudok okresného súdu zrušuje a konanie zastavuje .

Žalovanému náhradu trov prvostupňového konania n e p r i z n á v a .

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane žalovaného náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v sume 78,93 eur k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. I. T., advokáta do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vedľajšiemu účastníkovi 2/ na strane žalovaného náhradu trov n e p r i z n á v a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd rozsudkom zo dňa 28.11.2014 zamietol žalobu. Žalovanému nepriznal právo na náhradu trov. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane žalovaného náhradu trov spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia v sume 78,93 eur a vedľajšiemu účastníkovi 2/ na strane žalovaného náhradu trov spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia v sume 94,99 eur. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá 20.12.2006 je neplatná podľa § 4 ods. 1 Zák. č. 258/2001 Z. z.. Účastníci konania si vrátili z neplatného právneho úkonu všetky plnenia, ktoré z neho nadobudli a teda žalovaný vrátil žalobcovi plnenie, ktoré od neho bezdôvodne získal, a to v celej výške v dôsledku čoho považoval za bezpredmetné zaoberať sa námietkou premlčania vznesenou vedľajším účastníkom 1/ na strane žalovaného. Vyslovil názor, že záver o tom, či je nárok žalobcu premlčaný, alebo nie by nemal na rozhodnutie vo veci žiadny vplyv, nakoľko zo strany žalovaného došlo k úplnému vyrovnaniu záväzkového vzťahu so žalobcom, keď žalovaný všetky nadobudnuté finančné prostriedky žalobcovi vrátil v súlade s § 457 Občianskeho zákonníka.

Žalovaný podaním zo dňa 25.11.2014, ktoré došlo okresnému súdu 04.12.2014 vzal späť návrh na vydanie platobného rozkazu z dôvodu premlčania pohľadávky. Následne v zákonnej lehote po doručení rozsudku podal odvolanie proti výroku o trovách prvostupňového konania, ktorý navrhol v tejto časti zmeniť tak, že žiadnemu vedľajšiemu účastníkovi nebude priznaný nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. V odvolaní poukazoval na to, že zákonná úprava priznáva združeniam, ktoré majú predmet činnosti ochranu spotrebiteľa osobitné právo a povinnosti, pričom priznanie týchto oprávnení, vzhľadom na ich obsah odlišuje takýto typ združenia od iných združení a je teda subjektom, u ktorých vzhľadom na ich zameranie sa predpokladá odborné a personálne vybavenie na vykonávanie ich činností. Považoval za vzájomne rozporné, aby mal nejaký subjekt osobitné práva priznané zákonom na realizáciu vlastnej činnosti, avšak na jej vykonávanie nie je ani personálne, ani odborne ani inak vybavené. Trovy vynaložené na právne zastúpenie považoval za neúčelne vynaložené s tým, že vedľajší účastník sa mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy, ktoré vynaložil v tejto súvislosti, nemožno považovať za účelne vynaložené.

Vedľajší účastník 2/ na strane žalovaného navrhol rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách potvrdiť.

Žalovaný na výzvu súdu prvého stupňa, ktorému bola doručená 16.12.2014 sa nevyjadril, či súhlasí s pripustením späťvzatia návrhu na začatie konania v zmysle § 208 O.s.p. a rovnako ani spotrebiteľské združenia na jeho strane vyjadrenie nepodal.

Ustanovenie § 208 O.s.p. upravuje situáciu, ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné. Vtedy odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia, pričom späťvzatie pripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

V prejednávanej veci po vyhlásení prvostupňového rozsudku bolo 04.12.2014 doručené súdu prvého stupňa späťvzatie návrhu na začatie konania. Žalovaný ani vedľajší účastníci neprejavili nesúhlas so späťvzatím, preto odvolací súd späťvzatie pripustil a zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastavil, tak ako to vyplýva z vyššie citovaného zákonného ustanovenia.

O náhrade trov rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., podľa ktorého v prípade, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Podľa súdnej praxe sa zavinenie posudzuje len z procesného hľadiska, a preto zásadne platí, že zastavenie konania ako pred súdom prvého tak i druhého stupňa zavinil svojim späťvzatím žalobca, pokiaľ nie sú podmienky pre aplikáciu druhej vety cit. zákonného ustanovenia.

Vzhľadom na späťvzatie návrhu na začatie konania a postup odvolacieho súdu, ktorý vyplýva z ustanovenia § 208 došlo k zrušeniu celého rozsudku súdu prvého stupňa vrátane výroku o náhrade trov, a preto o odvolaní žalobcu smerujúceho proti výroku o náhrade trov osobitne odvolací súd nerozhodoval.

V súvislosti s rozhodnutím o náhrade trov podľa § 146 ods. 2 prvá veta v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. však skúmal odvolací súd účelnosť vynaložených trov, ktorá je predpokladom na ich priznanie ako v zmysle ustanovenia § 142 tak aj nasledujúcich O.s.p.. Odvolací súd považoval za účelne vynaložené trovy na uplatnenie alebo bránenie práva spotrebiteľa, a to Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov S. so sídlom G. XX, D. (vedľajší účastník 1/ na strane žalovaného). Daný subjekt totiž vstúpil do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného dňa 09.10.2013. Podaním zo dňa 26.03.2014 vzniesol námietku premlčania, teda vyjadril sa vecne k návrhu na začatie konania. Následne, t. j. 20.05.2014 vstúpil do konania ďalší vedľajší účastník, a to OSA spotrebiteľské združenie. Tento vstup vedľajšieho účastníka je preto potrebné považovať za nadbytočný, pretože na ochranu odôvodnených práv a záujmov spotrebiteľa v konaní už aktívne vystupovalo iné občianske združenie.

Pokiaľ však ide o náhradu trov vedľajšieho účastníka, t. j. Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ - ním uplatnené trovy spočívajúce aj v odmene za právne zastúpenie považuje odvolací súd za účelne vynaložené.

Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. totiž umožňuje, aby ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnila občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15.10.2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. V tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účasti, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účasti, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zák. č. 507/2007 Z. z. na ochranu spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Podľa ods. 4 cit. zákonného ustanovenia má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, avšak koná iba sám za seba. Vychádzajúc z výkladu ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka, opodstatňuje záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by nemohla byť priznaná len v prípade, ak niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom boli zbytočné, resp. neúčelné. Nepriznanie náhrady však nemôže nastať len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdom zastúpiť advokátom.

Odvolací súd preto priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, ktorý vstúpil do konania ako prvý náhradu trov prvostupňového konania spočívajúcich v odmene za právne zastúpenie, a to prevzatie a príprava veci 31,54 eur + vyjadrenie 31,54 eur podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. + 1x režijný paušál 7,81 eur a ďalší 8,04 eur.

Náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná žiadnemu z účastníkov (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.), keďže žalobcovi, žalovanému ako aj vedľajšiemu účastníkovi 1/ trovy nevznikli a trovy vedľajšieho účastníka 2/ spočívajúce vo vyjadrení k odvolaniu nemožno považovať za účelne vynaložené.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.